

Prim-redactor, proprietar:
IUSTIN ARDELEAN.
Redactor responsabil:
IOAN IOSIF SCEOPUL.

Abonamentele se fac,
plătindu-se înainte în
Oradea-Mare.

Ese la 1 și 15 a fiecărei luni.
PREȚUL:
Pe 1/4 de an 3 coróne
Pe 1/3 de an 6 >
Pe un an 12 >
Pentru România și
străinătate, un an 20 fr.

Popicăria clubului atleților.

-- Ilustrație fără text. --

FURNISOR Î.

— De ce face domnul Popescu din toți ficiorii
seși medicî?
— E anteprenor de — *îmmormântări.*

La pórta raíului.

Sintul Petre: Și cu care nevastă vrei să trăiești?
— Cum, dar tóte sînt aici?
— Da.
-- Dar ásta nu-î — *raíul?*

Scrisóre dela sate.

Orî câte glume rele, bune
 Vorbiți voi despre domnişóre,
 Dar făr' de ele-am fi ca diua
 Ce n'are rađe, n'are sóre . . .
 Căci de's frumóse, de's urite
 (Pardon d'acest neghiob cuvânt!)
 Dar făr' de ele nu-î viață
 Și nu-î plăcere pe pământ!

Dar asta n'o'ntrebați de cei ce
 Deja de mult sînt însurați,
 Celor sătui ușor le este
 Mereu să fie îmbiați . . .
 Dar ian să-l îmbiați odată
 P'acel ce încă n'a gustat
 Din farmecul plăcerii dulci
 Să-l vęd lăsa-se-va' mbiat?

Să știți: De mult retras de lume
 Trăiesc acum la sate
 Și înaintea-mi stă deschisă
 De drepturi mari o carte . . .
 Afară — vënt și murluială . . .
 În casă — toți și tóte tac . . .
 Și cartea zace tot deschisă
 Iar eũ la visuri, planuri fac.

Ei, sînt și-aici fetițe multe,
 Frumóse, rumene' mpánate,
 Să le sãruți așa drãguțe's
 Dar vai — sînt tóte angajate.

*

Pst! Par'că o trãsura trece.
 Ei ura! Visurile mele!
 Vin óspeți! . . . Dame's în trãsura
 Și-o domnişórá între ele.
 Ór' unde-a sta trãsura scumpă?
 La popa? — Da — . . . Ba la notar.
 Palton și pãlãria iute . . .
 Trântind la uși afarã sar.

O să aștept. Vor sta îndată.
 Par' că o vęd cum se cobórá . . .
 Un inger scump, ființă dragă
 La noi în sat — o domnişórá!
 Durere! . . . caii fug în tropot
 Ah! visul înzãdar a fost . . .
 Rãmân deci iarăși singur, singur
 Ca aminul în Tatãlnost.

Pe voi flăcăi dela orașe
 Ve scapã dórã ris de mine?
 Ei, voue vę zimbesc pe strade
 Fetițe brunete, blondine . . .

Dar de-ați trai si voi ca mine
 Așa retras, așa lăsat —
 Ați ști ce' nseamnă o ființă,
 Un inger scump — aici la sat.

Iubirea crește-aici la sate
 Și dórul stă să te omóre!
 Abia-l rostim, șoptim cuvântul
 De amintim de domnişóre . . .
 Căci de's frumóse, de's urite
 (Pardon d'acest neghiob cuvânt!)
 Dar făr' de ele nu-î viață
 Și nu-î plăcere pe pământ.

Hidig 1901.

Alax.

Actual.

— Între engleji și burii totuși este o deosebire
 bătătoare la ochi.

— Așa? Ce deosebire?

— Ei, burii împușcă minunat și depeșează reu
 — și englejii depeșează minunat și împușcă reu.

T r a d a t.

Redactorul: Fóia noastră are preste 50000 de abo-
 nenți. Veđi și acolo la masa acea șede unul.

Prietinul: De unde știți, că e abonent al vostru?

Redactorul: Ei, o să cunosc dórã cei câți-va
 ómenii.

Distrat.

Cumpărătorul: Te rog să-mi dai un pãhãrel de
 rachiũ.

Vinđătorul: Scuzã, domãule, dar asta-î o prãvălie
 de pãlãrii.

Cumpărătorul: Atunci te rog de un chil de zahãr.

V I C L E A N Ț.

Servitórea (cãtre mirele domnişórei casei): Dom-
 nul azi așa de vreme se duce?

Mirele: Da. Domnişóra e indispusã, o dor dinții.

Servitórea: Asta o spune numai, ca să cređi, că
 dinții nu-î sînt falși.

I S T E Ț.

— Pravul d-tale de pureci nu plãtește o ceapã
 degeratã.

— Cum nu plãtește? Din contra, e așa de puter-
 nic încãt purecii nici nu îndrãsnesc să-l guste.

M â n g ă i e r e .

Bărbatul: ... Apoi grijește, dragă nevastă, ca nu cumva să cađi!
Ea: Nicî habar, bărbățele, *sînt* cari să mă ridce!

VEGETARIANIÎ.

Măcelarul: De ce nu măi cumperi la mine carne, domnule Albu?

Albu: Nu măi am lipsă. M'am făcut vegetarian.

Măcelarul: N'a fost consult din partea d-tale. Vegetarianiî aprópe tođi aű sfîrșit trist.

Albu: Glumestî póte?

Măcelarul: Nicî decum! Privește numai vacile vițeii și oile — tóte aű fost vegetariane.

Surprinderea.

O nevastă tîneră arată unei prietine scrisorile ce i le-a scris bărbatul pe când era încă numai mire.

— Aî măi vėđut când-va așa scrisóre frumósă? — întreabă ea mândră.

— Eî, lasă-mě în pace! Pe când î-mî scria mie, scria și măi frumos!

Doftoriade.

I.

Badea Ion zace bolnav. Nevasta lui firește trimite după doftor.

Doftorul vine, î-l caută și-î prescrie ceva leacuri.

— N'ai face bine să treci o leacă și în grajd?
— î-l întreabă la plecare nevasta lui Ion. — Nu știu ce are boul nostru. De trei zile nu mai vrea să mănâce.

— Ei, draga mea, — îi răspunde doftorul — trebuie să trimiți după alt doftor, după doftorul de vite.

— D-ta nu te pricepi la bóle de vite? — î-l întreabă țărancă cu uimire.

— Nu, draga mea.

— Ce, dacă nici un *boi* nu știu lecui, cum vrei să-l lecuiești pe *bărbatul meu*?

II.

Doftorul fu chemat la un fruntaș din sat. După ce l'a căutat și aflat că suferă de friguri, îi prescrie niște cataplasme de muștar și dă receta nevastei.

— S'o aședți apoi pe pieptul bărbatului d-tale și în trei zile e tămăduit.

Peste trei zile iarăși trece p'acolo.

— Ei, cum îi merge bărbatului d-tale? — întreabă doftorul de nevasta, care î-l întâmpină în prispa casei.

— Cum să-î meargă? Reu ca și până acum!

— Nu se poate. Î-ai aședat pe piept leacul prescris?

— Cum nu! Și acum e acolo.

Doftorul intră în casă, și dând din cap ridică acoperitoarea.

— O, firea-ți ai naibii, de ómeni nepricepuți! — erumpe mánios.

Pe pieptul bolnavului anume era aședată — receta

III.

Istoria hazlie de mai jos s'a petrecut într'un orașel săsesc, cu un doftor sas.

Într'o zi îi aduc un bolnav, care zăcea fără să știe de sine, într'o căruță.

Doftorul, care era grăbit, se uită la el și vede, că aici nu mai ajută nici un leac.

— Móre, móre, duce la el acasă! — îi dice nevastei care l'a adus și se duce să-și vadă de lucru.

Peste două săptămîni, într'o dimineață bate cineva la ușa doftorului.

— Întră! — strigă doftorul și pe ușă intră mușterea bolnavului de acu's două săptămîni, încărcată cu o corfă mare plină de oue, unt, caș și alte de aceste.

— Ce vrei? — o întreabă doftorul.

— Alduăscă-te Dumneșeu, — îi răspunde mușterea — da, iacă ți-am adus ceva poclon pentru leacul bun ce ne-ai sfătuit să întrebuițăm.

— Ce fel de leac? — o întreabă doftorul uimit.

— Da știți, când l'am adus acu's două săptămîni

pe bărbatul meu în car, m'ai dîș să-l duc acasă și să-î dau *móre*! Așa am și făcut și acum iarăși e voinic ca — —

— Bată-vê norocul să ve bată! Eú dîș, că el *móre*, nu să dați la el *móre*.

Poclonul însă totuși 'l-a primit.

IV.

— Și cum îi merge dară bărbatului meu?

— Destul de bine, dómna. Are lipsă de ceva liniște. O să prescriu câte-va picuri de opium — — —

— Și când să i le dau?

— . . . pentru — d-ta!

Teorie.

Până doftorii se ceartă

Bolnavul de ce-a murit,

În odaia de alături

Un al doilea s'a sfîrșit.

Calea cea mai scurtă.

Ea: Ce dîci, să telegrafăm sau să telefonăm prietenilor noștri că ne-am logodit?

El: Cred, că ar fi mai consult s'o comunicăm uneia *dintre prietenele tale*!

Servitóre moderne.

Dómna (din fereastă către un polițist, care trece pe dinaintea casei): Polițist!

Polițistul: Ce s'a întîmplat, dómna?

Dómna: Nimic. Dar te rog, să faci bine să mergi în culină și să spuî bucătăresei mele să nu ardă friptura ca erî, — eú nu îndrăsnesc s'o fac.

Și aceea.

Ștrul Grünnos a inventat un prav de insecte, care constă exclusiv din fărină de țigla, dar trece ca pânea caldă. Un cumpărător în urmă dă espresie neîndestulirii generale.

— Ce prav m'ai vîndut? Nu folosește absolute nimic!

— Nu folosește nimic? — întreabă Ștrul cu nevinovăție. — Cum l'ai întrebuițat?

— Cum să-l fi întrebuițat? Firește, că l'am tur-nat în crepăturile unde erau insecte.

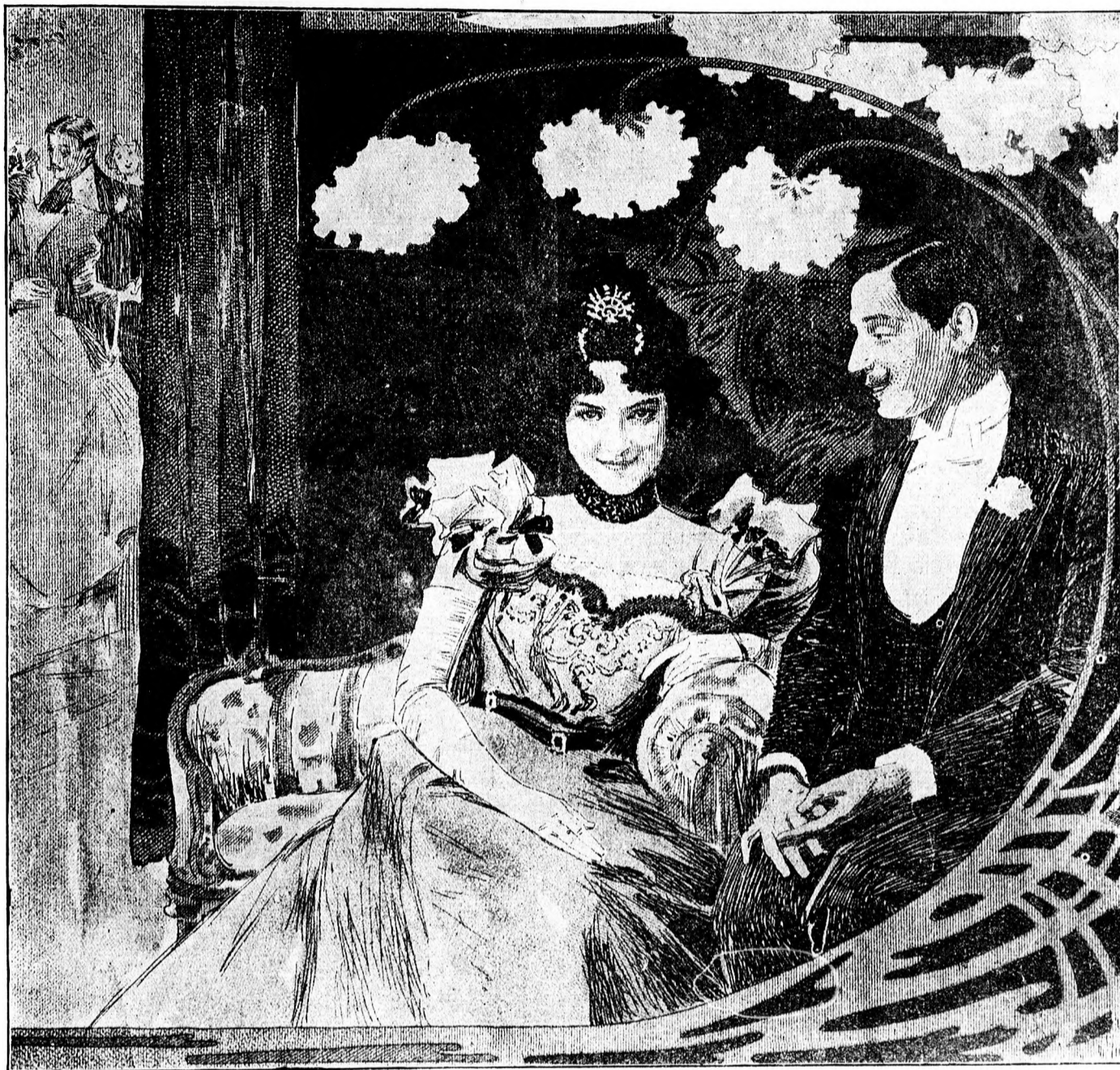
— Veđi că n'ai început-o bine! — îi răspunde Ștrul cu liniște suverană. — Ar fi trebuit să prindî insectele și-apoi să le tornî pravul în ochi.

— Dar dacă i-am prins odată, îi pot ușor și omorî — strigă cumpărătorul iritat.

— Omorî? Și *aceea* folosește.

„Compliment“.

- Î-ți spun sincer, dragă domnișoră, d-ta ești regina balului de ađi.
 — Ei, la câte vei mai fi ęis aceleași cuvinte!? . . .
 — Ei bine, dar mie î-mi place — să glumesc cu tóte!

Cartea mea.

Am un prietin. Adecă nu, am mai mulți prietini, dar unul dintre ei e scriitor. Î-mi plac scrierile lui. Mai bine î-mi place o colecție de nuvele și schițe. Am avut colecția asta, dar am împrumutat-o. Sărmana carte a pornit într'o călătorie lungă. Toți au citit-o cu drag, mulți cu admirație, și din vreme în vreme am auzit ce bine i-a plăcut unuia și altuia. A aflat intrare în case boierești, în case bogate, unde eu cu greu aș fi intrat, chiar de aș încerca: așa de boierești și bogate erau.

Am prins o admirație adâncă pentru cartea mea, care a putut intra în cercuri așa înalte. Mă-ar fi plăcut

s'o am iarăși, nu numai ca să o citesc din nou, ci mai ales ca să mă mândresc, ce oameni mari și bogați au avut-o în mână. Câte odată vedeam pe unii dintre ei trecând pe dinaintea mea în calese elegante. Da, gândeam în mine, voi ați avut cartea mea în mână!

Durere, n'a mai ajuns în mâinile mele. Păcat, păcat mare! Dar o admir tot mai mult, admir cartea mea dragă, admir în genurile cărțile pentru-că stau cu atât de mult mai pre sus de noi oameni: căci mulți oameni au fost deja cumpărați de boieri bogați, dar cărți — nici odată!

MILAN †

În Viena și-a dat sufletul,
Căci de pe tron l'au isgonit,
Din țara sa l'au alungat:
Ex-rege-ar trebui numit!

Nevasta sa Natalia
Și ea pe veci l'a părăsit,
Departate viețuia de el:
Ex-sof ar trebui numit!

Și Șașa-rege l'a uitat,
El, fiul seü — l'a prigonit,
Părinte fără fiu a fost:
Ex-tată-ar trebui numit!

D'ALE ZESTREI.

Domnișóra: Ofertul d-tale mă onorează mult, dar regret că nu-l pot primi. Nică când n'o să mă mărit.

Peșitorul: Bine, dar ce o să faci atunci -- cu zestrea d-tale enormă?

ALUZIE FINĂ.

Peșitorul: (către tatăl aleasei sale): N'ai face bine, domnule, să-mi acordî o întrevorbire între trei ochi?

Tatăl: Între trei ochi? Cum așa între trei ochi?

Peșitorul: Fiind-că am pus un ochiü — pe fica d-tale.

ÎNCURCALĂ.

Mama: Ce s'a întîmplat, Marie?

Servitóra: O, acești gemeni! Unul plînge fiind-că a înghițit un creițar, celalalt plînge fiind-că plînge cel dintîi, și fiind-că ambiü plîng așa amar, nu mai știü care a înghițit la adecă creițarul!

Motivul.

Administratorul: Lucru cerî? Eü nu cred să fi lucrat d-ta când-va în viața d-tale.

Vagabundul: O, am lucrat 6 ani în același loc.

Adm.: Și de ce l'ai părăsit?

Vag.: Fiind-că m'au *agrațiat*.

Doi superstițioși.

— Te rog să-mi dai lozul cu numărul 274?

— De ce chiar numărul 274?

— Ađi nópte am visat că numărul ăsta a câștigat câștigul principal.

— Atunci o să-l țin pentru mine.

Fantazie vie.

Diurnistul Sătul, om cu familie mare și avere mică, șede într'o sară cu nevasta și prunciü lîngă foc și din vorbă în vorbă ajung să povestiască despre loterie.

— Ce bine ar fi să câștigăm odată și noi la loterie! — ăice între altele nevasta.

— Deü bine ar fi! — întărește și diurnistul. — N'ar trebui să mai muncesc atăta și n'ași avea atătea grijî.

— Și ne-am ținea caleasă și ne-am preîmbra fie care ăil — mai adaugă nevastă.

— Și eü ași șede pe capră! — ăice atunci radios unul dintre copii.

— Eü da, să te rēcești! — îi observă tatăl seü.

— Nu, eü voi șede pe capră!

— Ba nu, când î-ți spun eü.

— Ba, pe capră! — continuă băiatul și începe a plînge.

Tatăl se mânia la asta.

— Așa ascultî tu de mine! *Jos de pe capră!*

Grijește de el.

— O, nevasta mea, fórte mult grijește de mine. Î-mî trage chiar și ghetele din picîóre.

— Nópte, când vii acasă?

— Nu, ci sara când vreaü să mă duc undeva.

Binevoitor.

Șef-redactorul «Vulturului» Ardelean întră în redacție și găsește pe redactorul Sceopul adîncit în cugete.

— La ce te cugeți? — î-l întrebă șeful.

— Erî m'au adus o provocare să plătesc darea.

— Și?... .

— Și-acum ași voi să reclamez în contra mărimîi arunculuî și nu știü cum să-mî motivez reclamarea.

— Știi ce? — îi ăice șeful binevoitor — *o să-ți detrag o parte din leafă!*

Liniștitor.

Domnul (citind atestatele unuî servitor, care caută loc): Din hărțile aceste vėd, că la miliție ai fost căprar și ca atare ai fost pedepsit pentru maltratarea soldașilor. Asta nu te prea recomandă.

Servitorul: O, cu domniü tractez firește de tot altminteri!

PRIMUL PAȘ.

— Închipuie-ți numai, draga mea! Ionel și Mariți au făcut deja întiul paș pentru despărțire.

— Sfintule din cer! Ce s'a întîmplat?

— S'au căsătorit!

CAM AȘA.

— Și ce-ai face, domnule Pricină, dacă a muri acum mătușa d-tale bogată și ți-ar lăsa d-tale averea-î întreagă?

— Ce-ași face? Nimic!

«De-ar fi și Leniți ca ea».

— Schiță din viață. —

Inginerul Bran era de șapte ani deja căsătorit cu soția sa Leniți, fără să se fi căit în vremea asta vr'odată că a făcut-o. Era fericit. Numai un singur lucru îi era neplăcut: Leniți avea o fire grozav de prozaică, era prea legată de lumea reală. Nu-î dăcea nici odată: «drăguțul meu», «îubitul meu soț», «idolul meu», «suflețelule», și nici când nu-î scria «veșnica a ta», ci dăcea și scria simplaminte: «Petrică» sau «bărbățul meu».

De altminteri însă era o soție în toate privințele — bună: fiecare an sporia familia cu câte un copil drăguț, fiecare zi era punctuală cu masa și fiecare lună cruța ceva din banii de lună.

Bran trebui să călătoriască odată în afaceri pe mai multe zile. La despărțire își strînsese nevăstuța cu foc la pștept.

— Adio, sórele vieții mele! Să te ia în paza lor ingerii din cer, până voi fi departe de tine, mistuit de dorul teă.

— Adio, Petrică! Nu ți-ai uitat peria de dinți? Dacă vei vedea unde-va ceva pânză bună cumpără vr'o 10 coți pe seama Elviruței.

Bran tresări la auzul acestor vorbe de toate zilele și cu inimă îndurerată urcă în cupeu.

Țiua următoare scrișe nevastei o scrisoare care începea cu: «Idolul inimii mele» și sfârșia cu «al tei până la mórte credincios». Scrisoarea era o vie dovadă despre suferințele sale.

Leniți îi răspunsă îndată în felul ei obișnuit:

«Bărbățul meu!

Noi toți sîntem sănătoși și bine, te salutăm și-ți mulțumim pentru scrisóre. Grijește, Petrică, să nu te receși. Nouă nu ne lipsește nimic.

A ta

Leniți».

Bran citi trist scrisoarea asta prozaică și sara urcă trist în trenul, care avea să-l ducă acasă.

În cupeu mai era un domn și o damă. Bran era un om foarte simțitor și fin. Se retrasă în colțul cel mai depărtat și se pusă să dórma, fără d'a putea însă.

Părechia amintită — cređendu-l deja adurmit — începu o scenă mișcătoare. Se strînsere în brațe, se sărutară și începură apoi a plânge. De ce se sărutau n'o spuneau, dar de plâns plângeau fiind-că trebuia să se despărțiască pe vr'o 4 sau 5 luni.

El o întreba, ce preț ar mai avea pentru el viața, dacă trebuie să trăiască departe de ea.

Ea era foc și flacări, și plângea și-l întreba cum va putea trăi departe de el.

— O, de-ar fi și Leniți ca ea — suspina sërmanul Petrică Bran în colțul seă.

Din plânsul lor Bran putu înțelege că se apropie clipa despărțirii. Scena despărțirii nu se póte descrie. El părăsi cupeul ca un nebun și se perdu în nóptea negurósă.

Ea -- rēmasă sîngură — se aruncă într'un colț și începu să plângă încet, și Bran iarăși suspină:

— O, de-ar fi și Leniți ca ea.

Încetul, cu încetul se domoli. Î-și îndreptă frizura, se stropi cu «eau de Cologne» și scósse dintr'o geantă niște mere.

Când Bran se ridică din colțul seă și-î pofti «bună dimineață» ea îi mulțumi liniștită și-l întrebă de vreme.

Era o damă drăguță și fină, de o fire atrăgătoare și simpatică; nu era mai frumósă decât Leniți a sa, dar ce inimă simțitoare! «O, de-ar fi și Leniți ca ea!»

Dama d'odată începu a-și pacheta lucrurile. Sosisă la locul dorit. Bran îi ajută. Afară pe peron aștepta un domn în etate, cu pěr deja de jumătate cărunt. La vederea lui — dama sări din cupeu și rîdënd de bucurie îi sări în grumaz.

— Aici is iarăși, dragă bărbățele. O, ce dor mî-a fost de tine! Ce lungă mî-a părut vremea. Te bucurî și tu, că iarăși e aici nevăstuța ta îubită?

— De mē bucur! — îi răspunsă el cu priviri pline de fericire, și-apoi se depărtară ambi.

La fereasta cupeului însă sta Petrică Bran, palid, cu gura căscată, înlemnit de uimire. Apoi î-și strînsă bastonul în pumnî.

— Sfîntule din cer, dacă și Leniți a mea ar fi ca ea!

Din țiuă acea însă Bran nu mai era desnădăjdut că soția sa are o fire așa prosaică.

Între doi universitari.

— Știi frate, de o săptămână încocî mă ocup mereu de cititul foilor noastre literare și pot dice, că de atunci m'am îmbolnăvit, am capetat durere da intestine.

— Grozav! De o săptămână întreagă? . . . Mă mir că n'ai murit!

— Ei bine, dar — «Familia» n'am citit'o!

Humor de furci.

- Acum is sfîrșit. Am vîndut totul.
- Nu mai ai nimic, de ce te-ai putea lipsi?
- Ba da, — apetitul!

N a i v.

— Câte cîsurî is, micuțule? — întreabă odată un domn de un băiat care păștea vacile în marginea satului.

- Către douespredece.
- Nu mai mult? N'asî fi cređut.
- O, la noi nicî când nu-î mai mult, căcî după 12 începe iarășî unu.

CREȘTERE MODERNĂ.

O fată dela oraș i-și cercetează pentru întiașî dată o mătușă dela țară.

La dejun mătușa între altele îi servește și mîere.

— Ce mîere escelentă! — o laudă nepóta dela oraș — E, dragă mătușă, că tu însași ții — o albină?

Leccicografie.

«Societatea filologică» a hotărît — luând în considerare cele ce se comit în Africa din partea Britanilor (engleji) față de Burî — se înlocuiesc espresia *brutalitate* prin espresia mai pregnantă: *britalitate*.

I u b i l e u l.

— Ei, frate, ce-î azi cu tine? De altă dată ești veselîa întrupată și acum faci o față posomorită, ca și când ai duce pe cineva la grópă.

— Știi, azi ar trebui să serbez un jubileu și-mî lipsesc 20 fl. Asta mă indispuce.

— Dacă-î numai atâta: iată baniî. Dar acum spune-mî ce eveniment însemnat vreaî să serbezi?

— Azi e a 25-a óră, că-mî împrumuți baniî.

D'alui Iție

Iție iunior: Ce fel de pești sînt aceia, tată dragă?

Iție senior: Pești de aur, tétul meu.

Iție iunior: Toți de 18 carate?

Întrebare motivată.

- Știi, niște aplauze, să se spargă fereștile!
- În adevăr? Ce-a putut vorbi așa de prost?

Un «postscriptum».

Scusă dacă o se găsești erori ortografice în scrisórea mea. Vaporul cu care călătoresc să leagănă însă grozav.

Emilia ta.

U s u r p a r e.

Voiajorul: Nu mai e la voi casierița cea frumósă?
Ucenicul: Nu, s'a dus! L'a prins pe șeful nostru cum i-și sáruta nevasta!

Flegmatic.

Óspele (plătind socóta): Tocmaí 4 fl. 50 cr. Aici aî o hărtie de 5, dă-mî 50 cr. îndărăpt.

Chelnerul: N'am nicî un creițar ban mărunt — . . . Arată-mî însă numai încă odată socóta, póte o s'o pot completa la 5 fl.

Întrebări de copil.

Moșul (povestind): — Da, cum vë spun, în bătaia aceea mî-a dus un glonț cele două degete, cari î-mî lipsesc.

Nepotul: — Moșule, glonteale țî-a dus și — përul ?

Mândria lui.

Învățătorul: Copilul d-tale nu prea împlă la școlă. Pare a nu-î prea plăcea învățătura.

Tatăl (socialist, cu mândrie): Da, băiatul î-mî face onóre! Deja acum nutrește ura de — clasă.

Știri teribile.

* «Bal de răsunare». Grație unei secte nouă în vieța socială românească, am ajuns să se arangieze și «baluri de răsunare». Din Brad ni se comunică, ci-că unui «român», veđi Dómnne, numai ca să nu între un creițar ruginit în punga Románului, arangiază balurile lor în sala Hotelului «Hungaria» de sub găzduirea unui consăngean de al jupănuului Schmerzenherz și nu la Hotelul Central care este *proprietatea unui Român*. Deacă așa stă treaba, atunci acei «arangieri Români(!)» cu tot dreptul ar trebui decorați din partea noastră cu medalii la piept chiar, fiindcă la spate și așa sunt decorați de la natură cu crucea sfântului Mânz. — Vom mai reveni.

* «Merite». Martirul *Florea Gyula*, membru al Casinei magiăre din Orăștia, intimul băncii «Ardeleana» și cel mai prósper fin (deórece 'l-a «botezat») al d-lui Dr Aurel *Muntean* — după cum ni se comunică — are nobila intenție de a mai face vr'o gaură în aer și în fereastra d-lui Melitschka cu glonțul revolverului și atunci cu siguritate va ajunge director executiv la «Ardeleana» în locul amabilisimului domn Dr Mihú, care de presinte î-și curează nervii în Abbazia făcënd totodată studii pe golful Quarnero, că óre care dintre balene ar fi descendenta aceluí nemoritor chit, care n'a putut tolera pe tandlerul Iona în stomac nicî 24 de óre ? !

Dorim succes bun d-lui Florea Gyula în ale găuririi aerului și regretăm din inimă, că nu î-a succes a transforma în stîrvină pe Dr. Muntean și astfel să fi putut noi avea ocaziunea de a'l interviewa mereu prin d-l Hilarion Scriba barem vr'o 10 ani de-a rëndul în universitatea din Ilova orî Gherla.

Partea seriósă.**AVIS!**

Cu tot respectul aducem la cunoștința on. public, că am dispus să se trimită Almanacul Vulturului la adresa tuturor abonenților nostri, cari aú fost totdeauna fideli sprijinitori ai foii noastre, de și n'aú respuns încă abonamentul înainte. Credem, că îl vor fi primit deja toți. — Tot la adresele acestor abonenți ai nostri am trimis chitanțele abonamentului pro simestrul presinte prin oficiul postal competent, sperând că le vor rescumpëra, ca ast fel să putem fi ajutați în multele noastre gretăți materiale, că numai așa vom putea scóte regulat o fóie deamnă de a se numi «*fóie umoristică română*». Tótă speranța și cea mai deplină încredere avem în bunii și fidelií nostri abonenți vechi, cărora le urăm din inimă noroc, fericire și mulți ani!

BIBLIOGRAFIE.

(În rubrica asta vom lua notiță de tóte cărțile ce ne vor sosi la redacție în 2 exemplare, anunțându-le apariția și însotindu-le eventual de recenziuni).

Pentru a satisface unei trebuințe adânc simțite de toți învățătorii și bărbații de școală români, m'am decis a edita o carte compusă de Petru Conda, învățător, sub titlul «**Drepturile și datorințele învățătorilor confesionali români**».

Această carte cuprinde toate dispozițiunile din legile țerii și ordinațiunile ministeriale privitoare la învățători, precum și dispozițiile autorităților confesionale române cu privire la școalele confesionale române și la învățătorii lor. Această carte e menită a fi un prețios călăuz al învățătorilor, care să-i pună în pozițiunea a-și afirma și apëra drepturile asigurate lor prin lege, și pe cari mulți nici nu le știu. E echitabil că atunci, când ni-se cere împlinirea datorințelor, să șcim și noi cere asigurarea drepturilor ce ne compet după lege.

«*Drepturile și datorințele învățătorilor confesionali români*» dau îndigitări în toate chestiunile ce privesc școala și pe învățător.

Pentru a mă puté orienta în privința tiragiului, îmi iau voia a ruga pe P. T. domni preoți, ca directori școlari, învățătorii și membrii senatelor școlare, și toți cei ce se interesează de cauza școlară, să binevoiască a asigura editarea acestei cărți prin aceea, că o prenumeră. Dela numărul prenumerațiilor atîrnă editarea cărții. *Prețul de prenumerațiune este de 3 coroane; prețul de boltă va fi mai mare.*

Opul va apare îndată, dacă apariția lui va fi asigurată prin un număr corespunđetor de prenumerațiuni intrate până la 15 Martie n. a. c. Prenumeranții vor fi

avisați despre apariția cărții și vor fi invitați să trimită costul prenumerării; după primirea prețului cartea se va expedia franco prenumeraților. Colectanții de prenumerări primesc un exemplar gratuit după 10 prenumerări trimise după ce vor fi și plătite.

Sibiu, Ianuarie 1901.

Cu toată stima
W. K r a f f t.
librar-editor în Sibiu.

În atelierul «**Frații Sinberger**» din *Făgăraș* au apărut două tablouri fotografice de interes mai ales pentru preoții noștri gr. catolici. Unul reprezintă portretul bine reușit al Escelenției Sale arhiepiscopului și mitropolitului de Blaj *Victor Mihaly*, iar celalalt reprezintă grupul membrilor si nodului I. ținut anul trecut la Blaj.

De o executivă tehnică fină, ambele tablouri pot fi podóbele orîi cărei case. Se pot procura dela frații *Sinberger* din *Făgăraș* cu prețul de 8 coróne (ambele împreună.)

La Administrația acestui ziar se află de vânzare:

«**Almanacul Vulturului**»

partea I.

Prețul spedit franco 3 cor.

I. I. Sceopul: «Pribeag»

Prețul spedit franco. 1 cor. 50 b.

Posta Redacției.

Avis. Aducem la cunoștința celor interesați că toate clișeurile ilustrațiilor, tablourilor și caricaturilor apărute în revista noastră se pot cumpăra cu prețuri foarte avantajoase. La cumpărări mai mari rabat. A se adresa la: Administrația » Vulturului«.

Lac. Ne pare reu că nu putem întrebuița cele patru cóle trimise, dar durerea sînt scrise.

Cititor. Nu înțelegi ironia scriitorului, care a trimis criticului seú un los dela o loterie de cai? Uite ț-o esplicăm; voia să dică: «Tu ești un *măgar*, prostii au noroc, vei câștiga prin urmare un *cal*, și sînt convinși că acest *cal* mai bine se va pricepe la critică decât tine». — Grobian dar — sănătos. Salutare.

Alax. Ai primit până acum toți numerii din anul ăsta? Dar scrisoarea mea? P'aci nimic nou, «tóte's vechi și nóue tóte». «Chîefurî» — așa mai rar. Când vii iar la noi? Servus.

Ciril. Într'o fôie americană (*Arcansus Recorder*) citim: Credeam că vom avea norocul să scriem în numărul ăsta despre un caz de mórte și o nuntă senzațională. Dar un vifor mare ne-a tras pe sfóră, răpind pe popa în părți necunoscute și îmbolnăvind pe medicul, așa încât pacientul seú a avut vreme să se însănătoșeze; cerem dară scuzele cititorilor noștri». — Salutare.

Cobi. Am citit și noi că femeile din Franța ar fi hotărît ca obișnuita sărutare pe buze, cu care se salutaú până acum femeile când se întâlneau, s'o înlo-

cuască prin sărutările pe obraji . . . Noi nu credem că moda nouă va avea viață lungă: Damele nu se vor putea mai mult — *văpsi*.

Ano. Veđi numărul 18 din anul 1899 și te vei convinge că te-ai înșelat în presupunerea d-tale.

Ibis. Când vei simți iarăși imboldul neîncunjurer d'a ne trimite poezii, te rugăm să le scrii *citibil* și pe hârtie *curată*, nu ca cele din rîndul trecut, și-apoi — să le arunci în foc.

Bas. Să nu te descurajeze răspunsurile ce le dăm din vreme în vreme în posta redacției . . . Știi, «es ist ja nicht bös' gemeint». Cele bune înainte! — Salutare.

Saul. Merci de ilustrată. Pescărița înzădar ar pescui . . . nu dóră din cauza «artistei» de care faci pomenire (pe ce bază, do'n'le?) ci fiind-că n'am dinți să pot apuca unghița. Sper, că pe când citești aceste șire ai primit deja scrisoarea mea. — Salutare tuturor cunoscuților.

I. P. (Feneș.) Am primit poezia. Ideea în sine e bună — deși cam cunoscută — dar versurile nu's de tot corecte. Cu tóte aceste credem că o să-î putem da loc în numărul viitor, firește, după ce am mai cioplit-o nițel. — Salutare.

Mișca din Sigeth. N-rii 23—24 din anul trecut ți s'au espedat septemána trecută; te rog, scrie-ne dacă i-ai primit. Nu înțeleg, de ce tu de ani de țile nu mai faci nici un raport despre stările din Marmăția în oficiosul nostru archipășăresc?! . . . Ne-am bucura să mai scrii ceva din când în când, că peana ta este plăcută și cu mult humor. Servus humillimus!

I. Filimon. Numărul prim încă ți s'a trimis, cred că l-ai primit deja. — Salutare!

Ioan Iucos. (Z.) Acum a dóua óră v'am trimis Almanacul. Rugăm a erua hoțul, ca să începem procedură criminală în contra lui; totodată vom face arătare la Direcțiunea postelor din Timișóra. E totuși scandal ne mai pomenit ca să ridice cineva dela postă ce nu este adresat lui. — Salutare!

Anton Sgaverdia. (Verciorova). D-ta ai primit deja 2 Almanacuri. Dacă înadevăr așa este, te rugăm a preda un esemplar unui econom cărturar de acolo. — Salutări!

Dr. I. Damian (Detta). Cred, că ai primit deja și numerii restanți. Clișeuri avem în abundență. Dóră ai lipsă de ele? La prețioasa ta întrebare, că: ce mai facem, respondem: *resuflăm să nu ne înecăm*, apoi mai visăm câte-odată visuri dulci, plăcute, abună-óră: că avem 2000 abonenți, dintre cari numai țece sînt restanțieri, pe când tristul adevăr este, că avem numai țece abonenți, dintre cari 2000 sînt restanțieri. — Servus! Strîngere de mână și îmbrățișări cu 7 contignății!

Tutoror cetitorilor. În anunțul stabilimentului medical al d-lui *Dr. Hecht* din Arad, publicat în Almanacul Vulturului, la punctul 2 în locul «*Baiă electrică*» e a se înțelega «*Baiă cu lumină (raze) electrică*» ceea ce rectificăm la acest loc. — Totodată atragem atențiunea on. noștri cetitori asupra anunțului d-lui *Clement Földes* din Arad, publicat tot în Almanacul Vulturului. «*Crema Margareta*» descrisă în amintitul anunț este cea mai perfectă din lume.

Romul Popa. Bine! Fie după voia d-tale, dar atunci să se trimită toți de-odată și să amintești despre acest favor pe cuponul asemnatei.

„VICTORIA“

INSTITUT DE CREDIT ȘI ECONOMII, SOCIETATE PE ACȚII.

Sediul: Arad, casa proprie, calea Archiducele Iosif nr. 2.

Intemeiată la 1887,

Capital de acții: **600.000 corone.** Fond de rezervă **300.000 corone.**

Depuneri **3.000.000 corone.** Circulația anuală **44.000.000 corone.**

Primește depuneri spre fructificare, după cari solvește 5% interese fără privire la termenul de abdicere.

Darea de venit după interese încă o solvește institutul separat.

După starea cassei, depuneri până la **2000 cor.** se restituiesc îndată la prezentarea libelului fără abdicere.

Depuneri se pot face și prin poștă și se efectuează momentan după sosirea comanda

Direcțiunea institutului.

Dela Ministerul lucrărilor publice din România.

D i v i s i u n e a I.

Ministerul lucrărilor publice a pus în vânzare la librăriile *Socecu, Alcalay și Müller (București)* următoarele publicațiuni, cu prețurile însemnate în dreptul fiecăreia:

Espunerea situației Ministerului de Lucrări publice la finele anului 1897. Două volume à lei **18.75**
Harta murală a drumurilor țării (în 4 foi) lei **12.50**

Les route sen Roumanie, un volum **2.50**
Harta drumurilor țării împărțită pe județe . . . **0.50**

ȘEFUL DIVISIEI.

Kovács L. & Comp.

Oradea-Mare (Nagyvárad) vis-a-vis de hotelul „Arborele-Verde“

1 bucată de pânză minunată 30 cot . 3 fl. 25 cr.
1 » » » de ramburg 30 cot 3 » 40 »
1 » » » de crin 30 cot . . 4 » 50 »
1 » » » de damast 30 cot . 4 » 50 »
1 » » » » cu flori 30 cot 5 » 90 »
1 » » » cannevas pestriț 30 cot 3 » 25 »
1 » » » cannevas de ață 30 cot 4 » 50 »

1 bucată de pânză de ață 5 fl. 25 cr.
1 metru de «pentru perini» -- » 16 »
1 servietă — » 6 »
1 «de damast» — » 15 »
1 față de masă (albă) — » 90 »
1 prosop (ștergură) — » 9 »
1 » măi fin — » 18 »

TÔTE ARTICOLELE DE MANIFACTURĂ.

Nicăiri mai ieftin ca aici.

(Comandele prin poștă se efectuează momentan, gratis și scutite de spese postale.)

MERSUL TRENURILOR.

Valabil de la 1. octombrie 1900.

Cluj—Oradea-Mare—Budapesta.						Budapesta—Oradea-Mare—Cluj.							
		Accel.		Person.		Mixt			Accel.		Person.		Mixt.
Cluj	pleacă	11 01	12 32	7 —	6 13	— —	Budapesta	pleacă	9 15	6 50	5 45	8 30	— —
Hue din	»	12 20	1 44	8 37	7 54	— —	Nagy-Káta	»	10 20	7 56	7 54	10 16	— —
Ciucea	»	12 52	2 15	9 19	8 37	3 25	Szolnok	»	11 19	9 07	9 27	11 31	— —
Bucea	»	— —	— —	9 33	8 51	4 27	P.-Ladány	»	12 55	10 43	11 53	2 —	5 —
Bratca	»	— —	— —	9 50	9 10	4 51	Báránd	»	— —	— —	12 07	2 12	5 17
Vad	»	1 34	3 01	10 08	9 30	5 26	Sáp	»	— —	— —	12 24	2 27	5 38
Alesd	»	† 1 48	†3 15	10 25	9 48	5 54	B.-Ujfalu	»	1 33	11 18	12 46	2 47	6 04
Teleagd	»	2 01	†3 28	10 42	10 07	6 21	M.-Peterd	»	— —	— —	1 —	3 —	6 21
F.-Oșorheiü	»	— —	— —	11 01	10 27	6 49	M.-Keresztes	»	— —	— —	1 14	3 12	6 37
Valența	»	2 25	— —	11 10	10 37	7 02	Bors	»	— —	— —	1 28	3 25	6 56
Oradea-Mare sosește		2 31	3 57	11 17	10 44	7 11	Bihar-Püspöki	»	— —	— —	1 36	3 32	7 08
Oradea-Mare pleacă		2 38	4 10	11 32	11 04	2 23	Oradea-Mare sosește		2 11	11 56	1 48	3 42	7 16
Bihar-Püspöki	»	— —	— —	11 42	11 15	2 38	Oradea-Mare pleacă		2 18	12 16	2 06	3 58	12 25
Bors	»	— —	— —	11 50	11 22	2 47	Velența	»	2 25	— —	2 30	4 05	— —
M.-Keresztes	»	— —	— —	12 03	11 37	3 12	F.-Oșorheiü	»	— —	— —	2 41	4 16	— —
M.-Peterd	»	— —	— —	12 15	11 50	3 38	Teleagd	»	2 50	12 48	3 03	4 38	12 48
B.-Ujfalu	»	3 18	4 50	12 29	12 05	4 07	Aleșd	»	† 3 04	†1 02	3 21	4 56	— —
Sáp	»	— —	— —	12 47	12 28	4 39	Vad	»	3 26	1 26	3 45	5 20	— —
Báránd	»	— —	— —	1 01	12 42	5 01	Bratca	»	— —	— —	4 06	5 43	— —
P.-Ladány	»	4 03	5 40	1 34	1 19	5 17	Bucea	»	— —	— —	4 27	6 06	— —
Szolnok	»	5 39	7 32	3 35	3 37	— —	Ciucea	»	4 16	2 16	4 52	6 31	3 49
Nagy-Káta	»	6 34	8 28	4 45	5 07	— —	Huedin	»	4 52	2 49	5 32	7 16	— —
Budapesta sosește		7 50	9 40	6 20	7 10	— —	Cluj sosește		5 55	3 50	6 59	8 33	7 04

Oradea-Mare, — Beiuș, — Vașcou.

		Mixt.	Person.
Oradea-Mare	pleacă	5 35	2 40
Felix	»	— —	3 13
Cordău	»	6 26	3 27
Drăgești	»	7 55	4 45
Ceica	»	8 12	†5 00
Sombașag-Rogoz	»	9 02	5 47
Hollod	»	9 15	5 58
Ginta	»	9 29	6 11
Șoim	»	9 55	6 36
Borz	»	†10 10	† 6 50
B.-Ujlak	»	10 22	7 01
Șonciuș	»	†10 35	† 7 13
Beiuș	»	11 21	7 47
Sudrici	»	11 44	8 09
Lunca-Băița	»	12 13	† 8 21
Vașcou	sosește	12 29	8 49

Vașcou, — Beiuș, — Oradea-Mare.

		Person.	Mixt.
Vașcou	pleacă	4 00	2 55
Lunca-Băița	»	† 4 12	†3 08
Sudrici	»	4 30	3 37
Beiuș	»	5 07	4 16
Șonciuș	»	† 5 28	†4 38
B.-Ujlak	»	5 40	†4 51
Borz	»	† 5 49	†5 01
Șoim	»	6 05	5 22
Ginta	»	6 26	†5 42
Hollod	»	7 01	6 —
Sombașag-Rogoz	»	7 31	6 28
Ceica	»	†7 27	† 7 08
Drăgești	»	7 56	7 33
Cordău	»	8 57	† 8 36
Felix	»	9 10	† 8 49
Oradea-Mare	sosește	9 41	9 21

Oradea-Mare—Arad.

		Person.			
Oradea-Mare	pleacă	10 20	4 30	7 00	
Osi	»	10 30	4 41	7 16	
Less	»	10 48	5 01	7 52	
Czéfa	»	11 03	5 19	8 29	
Szalonta	»	11 26	†5 44	8 46	
Kötegyán	»	11 46	6 05	9 15	
Sarkad	»	11 57	6 17	9 37	
Giula	»	12 21	7 44	10 01	
Căba	»	2 23	7 18	4 32	
Curtici	»	3 28	8 21	5 38	
Arad	sosește	3 55	8 48	6 05	

Arad—Oradea-Mare.

		Person.			
Arad	pleacă	5 10	11 20	9 37	
Curtici	»	5 39	11 49	10 07	
Căba	»	6 40	12 54	11 50	
Giula	»	7 27	3 05	5 36	
Sarkad	»	7 47	3 27	5 58	
Kötegyán	»	†7 56	3 39	6 10	
Salonta	»	8 28	4 10	6 47	
Cefa	»	8 42	4 34	7 18	
Less	»	9 04	5 —	7 51	
Ósi	»	9 21	5 19	8 16	
Oradea-Mare	sosește	9 32	5 30	8 31	

Numerii groși înseamnă timpul de la 6 ore seara până la 5 ore 59 de min te mineața. — Numerii semnați cu † înseamnă stațiunile, unde trenurile numai condiționat se opresc.